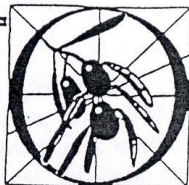

OLI - VERIUSOVIC (domáci) SLOVA

Ročník 14, číslo 26-27 Málé Kyšice, 29. prosince 2003

Moji milí čtenáři,

nositelé příjmení Oliverius a Oliberius, rok se sešel s rokem a já na samém jeho konci zasílám slíbené číslo OLI-SLOV. O velikonočních příštích roku tomu bude 10 let, co na úrovni rodu OLIVERIUS vydávám tyto rodové noviny. Prakticky prvním číslem, které se řadě z Vás v roce 1994 dostalo do rukou bylo číslo 8 z 1. 4. 1994. Těch předcházejících sedm čísel bylo určeno pro užší okruh příbuzenstva.

První čísla vycházela v nákladu cca deseti výtisků, ale bylo potěšitelné, že si je čtenáři „přimnožovali“ a původně recesní akce přerostla v dnešní náklad 90 výtisků. A naše noviny neputují jen po České republice, v Karlových Varech počínaje a ve Velké Bystrici na Moravě konče, ale jedno číslo skončí v Anglii, čtyři v USA a další vždy putuje až k našim protinožcům do Austrálie.

V příštím roce tedy oslavíme desáté výročí! Řeknete si: „Playboy“ je starší, ten nedávno oslavil padesátku!“ A vidíte, i já od listopadu tohoto roku hraji druhý poločas. Před deseti lety mě strýc „z Austrálie“ (také Oliverius a také Miroslav) doslova vyprovokoval a já začal žít genealogií našeho rodu ... a začal rozesílat své Samizdaty a tato OLI-SLOVA. Jsem rád, že mají příznivou odezvu u Vás – mých jmenovců. Každým rokem přijde několik dopisů, ve kterých řada pisatelů děkuje za informace o svém rodu, o svém netradičním a zajímavém příjmení a vždy vysloví přání, či snad i víru, aby má genealogická práce dále pokračovala. A to, věřte, zavazuje. Závěrem mi dovoluňte poděkovat Vám všem, kteří jste mi zaslali blahopřání k vánočním svátkům. Děkuji za příspěvky, které byly použity na zakoupení poštovních známek k distribuci tohoto dvojčísla. Věřím, že se na stránkách našich rodových novin budeme scházet i v příštích letech! P. F. 2004. Váš

p. f. 2004

Hodně štěstí!

Miroslav Oliverius

RODOVÁ KRONIKA ROKU 2003

Čas neúprosně letí, starý rok vystřídá rok nový, věčný koloběh na tomto světě. Lidé se rodí, prožívají své všední dny i chvíle sváteční a když přijde jejich podzim, tak odchází tam, kam odešli ti, co tu byli před nimi. A stejně tak, podle informací, které jste mi sdělili, tomu bylo i v případě nositelů rodového jména Oliverius.

* Dne 12. dubna 2003 se oženil Pavel Oliverius ze Skomelna (Svatavsko-Skomelenská rodová větev) s Kateřinou, roz. Svobodovou z Biskoupek. * Dne 12. září 2003 se jim narodila dcera Hana. Blahopřejeme!

* V roce 2003 své „kulaté“ narozeniny oslavili:

80 let ... dne 2. května Oldřich Oliverius z Benešova.

70 let ... dne 27. ledna Miroslav Oliverius z Kladna – Švermova, dne 12. dubna Jiří Oliverius z Kladna – Kročehlav, dne 8. května Prof. PhDr. Jaroslav Oliverius, CSc. z Prahy - Dejvic, dne 14. května sestry Blažena Karešová a Květa Vršková, roz. Oliveriusovy, obě z Týnce nad Sázavou (?).

60 let ... dne 24. července Marie Faitová, rozená Oliveriusová ze Skomelna (?), 12. října Milada Macháčková, roz. Oliveriusová z Nebřezin (?).

50 let ... dne 16. května Michael Oliverius z Melbourne (Austr.), dne 2. září Miloslav Oliverius z Třešňové, dne 27. září Václav Oliverius z Kozojed, dne 17. listopadu Mgr. Miroslav Oliverius z Malých Kyšic, dne 15. prosince Hana Valenzová, roz. Oliveriusová ze Svatavsko-Skomelenské rodové větve (?).

40 let ... dne 4. dubna Lucie Fröhlichová, roz. Oliveriusová z Prahy, dne 5. srpna Pavlína Vrabcová, roz. Oliveriusová z Kladna – Kročehlav, dne 6. září Mgr. Jan Oliverius z Prahy – Dejvic.

Všem jubilantům dodatečně gratulujeme a přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let!

Poznámka: (?) - nejsou k dispozici upřesněné informace, za případné věcné chyby se omlouvám.

* Rozloučili jsme se: s paní Marií Březinovou, roz. Oliveriusovou z Prahy - zemřela dne 6. listopadu 2002 ve věku 67 let, s paní Marií Oliveriusovou, roz. Kalouskovou, z Bechyně – zemřela dne 20. dubna 2003 ve věku 95 let, s panem Ing. Pavlem Oliveriusem z Prahy – Zahradního Města – zemřel dne 23. srpna 2003 ve věku 71 let, s panem Jiřím Oliveriusem z Úholiček – zemřel dne 8. listopadu 2003 ve věku nedožitých 72 let.

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU Prof. PhDr. Jaroslava Oliveriuse, CSc. byla otisknuta gratulace předsednictva Společnosti česko-arabské, ze které citujeme: „Významné životní jubileum oslavil člověk opravdu významný – věhlasný arabista, hebrejista a aramejista Ústavu Blízkého východu a Afriky Univerzity Karlovy. Za svůj dosavadní plodný život toho stihl dokázat opravdu hodně – kromě řady vědeckých článků a učebních textů také znamenitou publikaci Svět klasické arabské literatury, určenou široké veřejnosti, a četné překlady – připomejme jen Skandál v Káhiře Naboba Mahfúze či k vydání připravený Kalllaa Dimna. Ale hlavně – vychoval bezpočet studentů, jimž nelze než závidět.“ A tak se Společnost česko-arabská, k níž má pan profesor vřelý

vztah, připojila k předlouhému zástupu gratulantů: „Vážený pane profesore, obdivujeme Vaši duševní i fyzickou svěžest a bezoblačnou mysl a ze srdce Vám přejeme stálé zdraví a mnoho dalších úspěchů nejen k těmto kulatinám, ale i do řady příštích.“

Pane profesore, k četným gratulantům - dodatečně - se zajisté připojují i všichni Vaši jmenovci. I my Vám přejeme jen samé štěstí, zdraví, rodinné radosti a hodně úspěchů ve Vaší jedinečné práci. Za nositele Vašeho přijetí: Miroslav Oliverius.

ZA ING. PAVLEM OLIVERIUSEM. Po krátké a zákeřné nemoci ve věku 71 let v Praze zemřel Ing. Pavel Oliverius (1932-2003), který má nedocenitelné zásluhy na tom, že jsem mohl všechny čtenáře našich OLI-SLOV, popř. čtenáře mých genealogických Samizdatů, seznámit s minulostí našeho rodu a s vývojem našeho přijetí. Ing. Pavel Oliverius nebyl, jak sám přiznával, příliš „zapálen do vyhledávání svých předků“, byl typem člověka technicky založeného, tedy žádný literát nebo písmák. Ale byl synem Ing. Václava Oliveriuse (1895-1968), významného genealoga našeho rodu, po kterém s pietou uchovával výsledky jeho genealogické práce. Díky pochopení Ing. Pavla Oliveriuse jsem měl možnost se s těmito výsledky seznámit a s jeho souhlasem jsem je také publikoval v uvedených periodikách. Setkali jsme se asi jen třikrát nebo čtyřikrát, proto nejsem oprávněn hodnotit jeho životní cestu, ale i tato nečetná setkání mi dovolují, abych Ing. Pavlu Oliveriusovi touto cestou za jeho kladný přístup při zapůjčení díla svého otce pro stránky OLI-SLOV, jejichž byl pravidelným čtenářem, poděkoval. Čest jeho památce! Miroslav Oliverius

Z DOPISU, KTERÝ POTĚŠIL: „... i my jsme začali pátrat po svých předcích, a protože naše babička pochází z Terešova a jmenovala se Oliveriusová, obrátili jsme se na pana Františka Oliveriuse z Terešova. Ten byl tak ochotný a zapůjčil nám Vámi zpracovaný rodokmen Oliveriusů. Obdivujeme Vaši svědomitost a neúnavnou práci, kterou jste tomu věnoval. Díky Vám jsme se dostali v našem sledování daleko za naše možnosti. Na oplátku bychom Vám chtěli sdělit poznatky o naší babičce (pozn. Marii Aloisii, nar. 2.4. 1871 v Terešově). Provdala se za Josefa Kosa, syna hajného z terešovské hájovny do Podmokel č. 111. (Jedná se o vesnici asi 8 km vzdálenou od Terešova směrem na Rakovník.) Hospodařili spolu na 5 ha hospodářství, které spolu získali dědictvím od bezdětné tety (sestry paní Františky Kosové, která co by vdova s ostatními sourozenci se vystěhovala do USA, písemný styk s nimi a jejími potomky byl udržován do r. 1972). Měli 10 dětí, z nichž 4 zemřeli a šest vychovali (pozn. následuje soupis a osobní údaje dětí, která nesou přijetí Kos). Zemřela v roce 1953.

Neměl jste informace ani o její sestře Antonii (pozn. nar. 11.6. 1876 v Terešově), ta se provdala za Václava Straku do Kladrub u Radnic č. 5. Jednalo se o hospodářství s hostincem. V manželství vychovali pět dětí (pozn. následuje soupis a osobní údaje dětí, která nesou přijetí Straka).

Nyní už zbývá, abych se představila. Jsem vnučkou Marie Oliveriusové-Kosové a moje matka byla Růžena Kosová, provdaná Paulová. Bydlím v Podmoklech č. 30. Přeji Vám pevné zdraví a hodně úspěchů v další činnosti.

Paní Lidmile Šefflové z Podmokel děkuji za milý dopis s údaji pro doplnění rodokmenu Oliveriusů a i já jí přeji hodně úspěchů a štěstí při hledání předků.

Miroslav Oliverius

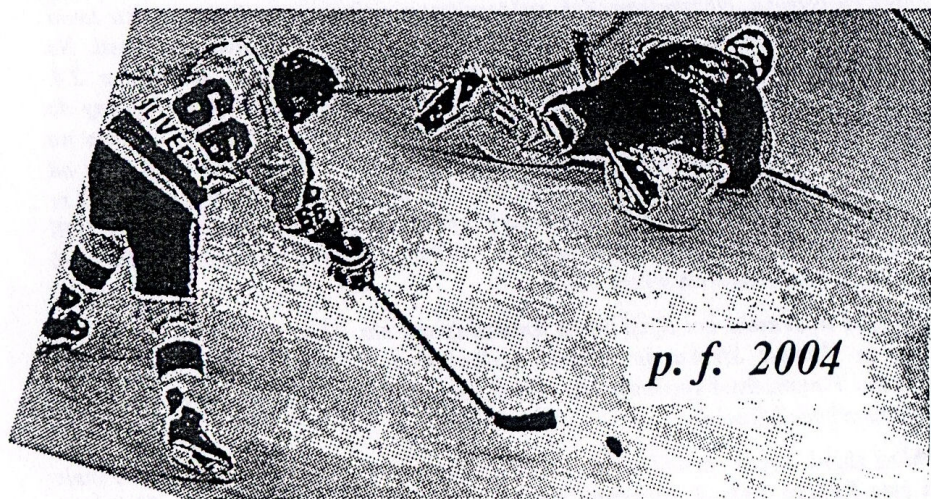
Jindřich Král: OLIVERIUSOVIC KOVÁRNA V TŘEBNUŠCE

Asi před osmi lety jsem měl při jednom ze svých „genealogických výletů“ štěstí a při prohlídce malebné vsky Třebnušky (dnes patřící k městu Zbiroh) mi průvodce dělali pánové Ing. Jaroslav Šála ze Lhotky a Jindřich Král z Prahy 8, rodák a patriot z Třebnušky. Maminkou Ing. Šály byla Anna Marie, roz. Oliveriusová (1887-1958) a maminka pana Krále se pro změnu jmenovala Marie Anna, roz. Oliveriusová (1897-1985). Plete se vám to? Nic si z toho nedělejte, mně se to plete také! Podstatné je, že oba pánové jsou z matčiny strany bratřenci. Pan Jindřich Král je navíc zapáleným dobrovolným regionálním pracovníkem a pokud mu v důchodu zbude trochu volného času zmapovává minulost „své“ rodné obce.

V první polovině měsíce srpna t.r. jsem manžele Královy v Třebnušce navštívil (stejně tak i manžele Šálovy v sousední Lhotce) a mohl se tak seznámit se soukromým tiskem „Oliveriusovic kovárna v Třebnušce“ (pozn. t.č. už stavení neexistuje). Jeho autorem není nikdo jiný než pan Jindřich Král. Jedná se o provedení popisu, sepsání historie s uvedením vlastníků tohoto zajímavého stavení, které bylo součástí třebnušské návsi v letech 1729 až 1958. Cenné jsou autorovy vzpomínky z dětství, které je rovněž neodlučně spjata s touto nemovitostí.

Miroslav Oliverius

Milí čtenáři OLI-SLOV, přeji Vám hodně úspěchů jak v osobním, tak i v pracovním životě. Dovoluji si Vás požádat o sdělování všech významných událostí v životě Vašich rodin, popř. o napsání vlastních pojednání, která se budou týkat nositelů příjmení Oliverius nebo Oliberius. Příkladně, se souhlasem p. J. Krále, chci uvést některé pasáže z výše uváděné práce. Příspěvek přislíbila RNDr. Ludmila Oliveriusová, CSc. (pozn. to je ta usměvavá paní z televize Prima, co tam každé pondělí vaří s Prima-vařečkou), takže se máme na co těšit. S novoročním pozdravem z Malých Kyšic Váš M.O.

P.f. 2004 úspěšně střílí mladoboleslavský ligový útočník s č. 66 Michal Oliverius

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Mgr. Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS / OLIBERIUS, případně i pro další zájemce. Malé Kyšice dne 29.12. 2003. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. Neprodejné!